

www.damazgronoslajem.com

G ♦

OTTMAR HÖBEL, INSTALACJA „DAMA Z GRONOSTAJEM”

G ♦

KRAKÓW, PLAC MARI MAGDALENY, 5–25.09.2009

WŁASCIEM OBRAZU JEST FUNDACJA KSIĄŻAT CZARTORYSKICH PRZY MUZEUM NARODOWYM W KRAKOWIE

www.damazgronoslajem.com

D ♦

OTTMAR HÖBEL, INSTALACJA „DAMA Z GRONOSTAJEM”

D ♦

KRAKÓW, PLAC MARI MAGDALENY, 5–25.09.2009

Ottmar Hörl, the president of the Academy of Fine Arts in Nuremberg, has carried out projects connecting art and public space for many years. His works consist of thousands of identical plastic figures, referring to the most important, classic pieces of art or symbols of the city where a given work was created. His most famous projects include: "Berlin-Bearlin" created on a Berlin street, Unten Den Linden, between the Brandenburg Gate and Friedrichstraße as part of the "Boulevard Metropolis" project (2000), "Welcome - Dwarf" on the Max-Josef square on the occasion of the Munich Opera Festival (1998), "The Large Piece of Hare" in Nuremberg commemorating 500 years since the creation of Albrecht Dürer's painting entitled "Young Hare" (2003), "Richard Wagner for the 21st century" in Bayreuth (2005) and "To Carry Owls to Athens" in Athens (2005). The above-mentioned installations aroused keen interest, evoking many reactions and heated discussions. Each of these works, as a full-sized sculpture, enters every city's architectural space and changes the perception of it. "I do not see art as an idea that can be hierarchized, on the contrary, I try to reach as many people as possible with my art" the artist explains his goal, while Christopher Maisenbacher writes that "Ottmar Hörl offers his art to everybody. One can touch it, one can walk around it, even children are happy to be around these installations realized according to Hörl's rule of organization. The artist creates art, but above all he offers to us objects which - thanks to the above mentioned rule concerning the interaction they bring about and because of their specific location - become works of art. Richard Wagner's dogs situated in the space of the city of Bayreuth evoked a very personal and until then unknown aspect of the great composer's life, which went beyond the elitist, historical, political and academic position he owes to the famous festival. The story with Dürer's hare was very similar; it drew the attention of people who knew neither Wagner nor Dürer to the great German creator's work. In Krakow there's world-class piece of art - Leonardo da Vinci's "Lady with an Ermine". The idea behind Ottmar Hörl's project is to use the image of the ermine from the Italian painter's work to create an installation on the Maria Magdalena Square in Krakow. Hörl's work, which uses da Vinci's painting in a perverse way, will not only let everybody learn about the famous work but will also show the close connection between classical and contemporary art. The polysemantic, filled with humor and fantasy, works of Hörl can become a new symbol of Krakow.

www.damazgronoslajem.com

Ottmar Hörl, rektor Akademii Sztuk Pięknych w Norymberdze, od lat realizuje projekty łączące sztukę z przestrzenią publiczną. Jego prace składają się z tysięcy identycznych, wykonanych z tworzywa sztucznego figur, nawiązujących do najważniejszych, klasycznych dzieł sztuki lub symboli miasta, w którym instalacja została zrealizowana. Do jego najśmieszniejszych projektów należą: *Berlin-Baerlin* powstały na berlińskiej ulicy Unten den Linden pomiędzy Bramą Brandenburską a Friedrichstraße, w ramach inicjatywy *Boulevard Metropolis* (2000), *Skrzątały* na placu Maxa-Josefa w Monachium z okazji Międzynarodowego Festiwalu Operowego (1998), *Zające* w Norymberdze, aby uczcić jubileusz 500-lecia powstania obrazu Albrechta Dürera *Młody zając* (2003), *Richard Wagner w 21 wieku* w Bayreuth (2005) oraz *Sowy* w Atenach (2005). Każda z tych prac, jako wielkoformatowa rzeźba, wchodzi w architekturę miasta i zmienia jego postrzeganie. „Sztuka dla mnie nie jest podlegającą hierarchii koncepcją, przeciwnie walczę o to, aby dotarła ona do jak największej liczby osób” wyjaśniał swój cel artysta, a Christoph Maisenbacher pisał: „Ottmar Hörl oferuje swoją sztukę każdemu. Można jej dotknąć, można się pomiędzy nią poruszać, nawet dzieci cieszą się z obcowania z tymi, zrealizowanymi według zasady organizacji Hörla, instalacjami. Artysta tworzy sztukę, ale najpierw oferuje nam objekty, które w konsekwencji i dzięki powyższej koncepcji, dzięki oddziaływaniu wynikającemu z takiego a nie innego ich ustykuowania, stają się dziełem sztuki. Psy Richarda Wagnera umieszczone w przestrzeni miasta Bayreuth przypoływały bardzo osobisty i dotychczas niezmany aspekt z życia wielkiego kompozytora, który wykraczał poza elitarną, historyczną, polityczną i akademicką pozę, jaką zawiądywała stynnemu festiwalowi. Podobnie stało się z zającem Dürera: Hörl zwrócił uwagę na dzieło wielkiego niemieckiego twórcy tych wszystkich, którzy do tej pory nie znali ani Wagnera ani Dürera.” Projekt przygotowany z okazji 30-lecia partnerstwa Krakowa i Norymbergi nawiązuje do obrazu Leonarda da Vinci „Dama z gronostajem” znajdującego się w Muzeum Książąt Czartoryskich w Krakowie. Praca Hörla, która przewrotnie wykorzystuje dzieło włoskiego mistrza, pozwala nie tylko każdemu poznać słynny obraz, ale też pokazuje, jak ściśle związki łączą sztukę klasyczną i nowoczesną. Ponieważ obecnie, jak nigdy przedtem, żyjemy w świecie symboli, emblematów i znaków, wieloznaczna, pełna humoru i fantazji twórczość niemieckiego artysty może stać się współczesnym symbolem miasta Krakowa.

www.damazgronoslajem.com

Ottmar Hörl urodził się w 1950 roku w Nauheim. W latach 1975–79 studiował w Akademii Sztuk Pięknych we Frankfurcie nad Menem, a później przez kolejne dwa lata w Akademii Sztuk Pięknych w Düsseldorfie w klasie prof. Klaus Rinke. W 1985 roku wspólnie z architektami Gabriellą Seifert i Götzem Stockmannem założył grupę Formalhaut, wraz z którą objął profesurę gościnną na Uniwersytecie Technicznym w Grazu. Jest laureatem nagród: „Sztuka w budownictwie”, (1994, Akademie der Künste, Berlin); art multiple, (1997, Internationaler Kunstmarkt, Dusseldorf); Wilhelma-Lotha, (1998, Darmstadt); Intermedien Award ZKM (2002, Karlsruhe). Od 1999 roku jest profesorem w Akademii Sztuk Pięknych w Norymberdze, a od 2005 jej rektorem.

Organizatory:

Projekt zrealizowano dzięki wsparciu:

Partnerzy:

Sponsorzy:

Röttel & Partner

www.damazgronoslajem.com